

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)

podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0362

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.J.: VS- 1632/835.3/2-2014

V Praze dne 7.8. 2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podali **ukrajinští** státní občané
Ukrajina, a jeho nezl. syn |
Ukrajina, oba trvale byter |
advokátem |
právně zastoupení
se sídlem 120 00 Praha 2 -

takto:

žádosti výše jmenovaných o udělení státního občanství České republiky se **nevyhovuje**.

Odůvodnění

Žadatel podal dne 18.12.2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 7 žádost o udělení státního občanství České republiky, do které zahrnul i svého nezl. syna. Správní řízení ve věci bylo zahájeno dnem 5.2. 2014, kdy žádost došla na Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra v rámci svého usnesení o přerušení správního řízení ze dne 3.6. 2014 žadatele informovalo, že správní řízení bylo zahájeno podle ust. § 44 správního řádu a § 10 odst.4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Současně byl poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Zároveň jej správní orgán vyzval, aby mu ve lhůtě v usnesení stanovené zaslal v něm uvedené doklady a vyjádření, když byl upozorněn na skutečnost, že nespĺňuje podmínku stanovenou k udělení státního občanství České republiky v § 7 odst.1 písm.e) zákona č. 40/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Žadatel prostřednictvím svého nově zvoleného právního zástupce požadované dokumenty vč. podrobného vyjádření předal na podatelnu Ministerstva vnitra dne 26.4. 2014, a to vč. plné moci ze dne 19.6. 2014.

Ze státoobčanského spisu resp. nashromážděných podkladů vyplývá, že žadatel přesídlil do České republiky v roce 1999, dne 23.7. 2007 mu byl na jejím území povolen trvalý pobyt. Následně, dne 30.8. 2007 byl povolen trvalý pobyt i jeho do žádosti zahrnutému synovi. Jeho manželka a mladší syn, rovněž ukrajinští občané zatím o státní občanství ČR nežádají. V České republice žijí i rodiče žadatele a jeho sourozenci.

Pokud jde o pracovní aktivity žadatele na území České republiky, podniká žadatel ve stavebnictví. Z jím předložených daňových příznání je zřejmé, že žadateli nevzniká po uplatnění bonusů žádná daňová povinnost, tj. do státního rozpočtu neodvádí žádné daně.

Z předložených dokladů týkajících se zdravotního pojištění bylo zjištěno, že žadatel hradil opožděně platby na povinném zdravotním pojištění, čímž mu vznikaly nedoplatky na pojištění a z toho vzniklé penále. Z registračních údajů VZP lze vyčíst, že žadatel se zejména v letech 2012, 2013 až do roku 2014 vznikaly žadateli dluhy v řádech tisíců Kč, konkrétně ke dni 19.12. 2012 hradil dluh ve výši 4092,- Kč, ke dni 27.6. 2013 dluh ve výši 5.343,- Kč, ke dni 10.13. 2013 dluh ve výši 3.700,- Kč, a konečně znovu ke dni 31.3. 2014 dluh ve výši 5.256,- Kč. Z uvedeného lze učinit jednoznačný závěr, že žadatel opakovaně porušoval své povinnosti stanovené zvláštním právním předpisem upravujícím povinné zdravotní pojištění.

V průběhu správního řízení vyšly najevo dále uvedené, pro vydání objektivního rozhodnutí ve věci podstatné, skutečnosti.

Žadatelé splňují podmínku, výslovně uvedenou v § 7 odst.1 písm.a) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť mají v České republice povolen trvalý pobyt delší pěti let a po tuto dobu se na jejím území převážně zdržují.

Pokud jde o podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.b) citovaného zákona, tj. pozbytí dosavadního státního občanství, správní orgán konstatuje, že s odkazem na ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, se její splnění nevyžaduje.

Z trestního rejstříku vyžádaného správním orgánem z moci úřední je patrné, že žadatel nebyl v posledních pěti letech (ani nikdy předtím) v ČR pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, čímž splňuje rovněž podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.c) zákona č. 40/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z protokolu o pohovoru z českého jazyka, uskutečněného na příslušném úřadu podle vyhl. MŠMT č. 137/1993 Sb., pak vyplývá, že žadatel pohovorem prokázal znalost českého jazyka, a splňuje tak i podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.d) výše citovaného zákona. K tomu je třeba dodat, že u nezletilého žadatele se logicky splnění předchozí a této podmínky nevyžaduje.

Jak je však uvedeno výše, žadatel opakovaně porušoval své povinnosti na úseku zdravotního pojištění, a nesplňuje tudíž podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.e) předmětného zákona. K tomu se doplňuje, že žadatel, jak vyplývá z předloženého vyúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění za rok 2012, kdy mu vznikalo opakovaně penále na DP, porušoval rovněž zvláštní právní předpisy na úseku důchodového pojištění. Nezletilý žadatel uvedenou podmínku splňuje, neboť byl včas řádně přihlášen k veřejnému zdravotnímu pojištění.

Ve svém vyjádření ohledně nesplnění posledně uvedené podmínky žadatel prostřednictvím svého právního zástupce zejména uvádí, že zpoždění s platbami na ZP nikdy nebylo z jeho strany úmyslné, došlo k němu pouze v důsledku omylu ohledně výše zůstatku na bankovním účtu, ze kterého tyto platby odvádí na základě trvalého příkazu. Navíc se dle jeho názoru jednalo o opožděné platby v řádech maximálně jednotek tisíc Kč, které vždy maximálně s odstupem 32 dní splatil. V této souvislosti odkazuje na celkovou výši penále, které mu v souvislosti s opožděnými platbami na pojistném vzniklo (292,- Kč). Dále argumentuje tím, že jeho porušení povinností neobstojí v testu proporcionality, přičemž cituje z judikátů soudů ČR.

V další části vyjádření, pro případ, že by přesto správní orgán shledal, že účastník řízení skutečně danou podmínku nesplňuje, uvedl důvody pro případnou aplikaci ust. § 11 odst.4 dotčeného zákona. Na podporu tohoto postupu uvádí, že pochybení žadatele na úseku zdravotního pojištění bylo pouze formální, vzniklé penále již uhradil. Na území České republiky pak pobývá již od roku 2007, a to i se svou rodinou. Rodina hovoří plynně česky a považuje ČR za svůj domov. Navíc s ohledem na věk nez. žadatele , který dokončuje čtvrtý ročník ZŠ, by udělení občanství jeho otci a jemu samotnému výrazně přispělo k jeho osobnostnímu růstu a vytvoření pevného pouta k ČR. Závěrem žadatel zdůrazňuje, že si řádně plní povinnosti na úseku pobytového režimu stanoveného cizincům, povinnosti související s jeho podnikatelskou činností vč. řádného placení všech odvodů a daňových povinností. Nikdy nepobíral žádné sociální dávky, dokáže se uživit a postarat se o svoji rodinu, z národohospodářského hlediska tedy vždy byl pro Českou republiku přínosem. Tyto z hlediska žadatele pádné důvody by měly vést k tomu, aby mu správní orgán danou podmínku prominul.

Správní orgán při svém rozhodování argumenty žadatele stran nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst.1 písm.e) dotčeného zákona důkladně zvážil a dospěl k následujícím závěrům.

Žadatel se především snažil bagatelizovat skutečnost, že opakovaně porušoval právní předpisy na úseku zdravotního pojištění, když dokonce dlužné částky v řádech několika tisíců Kč považuje asi za marginální, když se dále domnívá, že v jeho případě snad není na místě konstatovat, že předmětnou podmínku nesplňuje. Žadatel si zjevně plně neuvědomil důsledky takového porušování svých povinností. Systém povinného zdravotního pojištění je totiž systémem veskrze solidárním, který je , aby mohl řádně fungovat na něj navazující systém zdravotnictví v ČR, závislý i na dodržování povinností ze strany fyzických osob.

K upozornění na dodržování zásady proporcionality při posuzování splnění či nesplnění dané podmínky pak správní orgán konstatoval, že částečně citované

judikáty se týkaly posuzování splnění této podmínky z pohledu dodržování právních předpisů na úseku pobytového režimu pro cizince, nikoliv zdravotního pojištění.

Správní orgán rovněž zvažoval všechny zjištěné skutečnosti, ale i důvody uvedené žadatelem, pro které by měl být jeho případ shledán hodným zvláštního zřetele a daná podmínka mu prominuta s odkazem na ust. § 11 odst.4 daného zákona. U žadatele se ovšem prokazatelně nejednalo o ojedinělé pochybení, avšak o pochybení opakované, kdy ani v průběhu správního řízení, jak je patrné z registračních údajů VZP, nehradil zdravotní pojištění ve lhůtách mu stanovených zákonem (povinné měsíční zálohy platil najednou i za několik měsíců zpětně). Dále, jak uvedeno výše, žadatel měl rovněž problémy s platbami v rámci důchodového pojištění. Do státního rozpočtu pak daněmi v rámci svého podnikání nikterak nepřispívá a skutečnost, že je schopen i po stránce ekonomické zajistit svoji rodinu bez příspěví státu, nemůže být důvodem pro posouzení jeho případu hodným zvláštního zřetele, či jeho samého dokonce považovat z národohospodářského hlediska za přínos pro Českou republiku.

Za těchto okolností správní orgán žadateli splnění uvedené podmínky neprominul . K tomu je třeba doplnit, že podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda toho kterého žadatele přijme do státního svazku ČR. Žadateli tak nemusí být státní občanství uděleno ani za předpokladu , že všechny zákonem stanovené podmínky splňuje, natož pak tehdy, pokud některou z nich nespĺňuje, byť by i splňoval některých ze zákonných důvodů pro její případné prominutí, když na prominutí splnění jakékoliv zákonné podmínky ani na udělení státního občanství ČR není právní nárok. Toto stanovisko MV je podepřeno i usnesením Ústavního soudu čj. IV.ÚS 586/99ze dne 8.3. 2000, resp. usnesením Ústavního soudu čj. II. ÚS 624/06 ze dne 17.5. 2007, na které tímto správní orgán odkazuje.

Na základě všech výše popsaných skutečností rozhodlo Ministerstvo vnitra tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že se jednalo o společnou žádost, nemohlo být vyhověno ani nezl. žadateli.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
referent společné státní správy a samosprávy